

سوال

خواهش می‌کنم به من بگویید از پیامبر ﷺ در کجای انجیل یاد شده؟ و اینکه آیا نام ایشان در انجیل آمده یا به صورت رمزی به ایشان اشاره شده است؟ منابعی که بتوانم از طریق آن این مساله را اثبات بکنم چیست و آیا نویسندگان و مترجمان نصرانی آن را تحریف کرده‌اند؟

پاسخ مفصل

الحمدلله.

الله متعال در کتاب خود می‌فرماید: **وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ** [صف/ 6] (و هنگامی که عیسی پسر مریم گفت ای بنی اسرائیل من فرستاده‌ی الله به سوی شما هستم که تورات را که پیش از من بوده تصدیق می‌کنم و به فرستاده‌ای که پس از من می‌آید و نام او احمد است بشارت‌گرم. پس وقتی برای آنان دلایل روشن آورد، گفتند: این سحری آشکار است).

و می‌فرماید: **الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** [اعراف/ ۱۵۷] (همانان که از این فرستاده‌ی پیامبر درس ناخوانده که [نام] او را نزد خود در تورات و انجیل نوشته می‌یابند پیروی می‌کنند. [همان پیامبری که] آنان را به کار پسندیده فرمان می‌دهد و از کار ناپسند باز می‌دارد و برای آنان چیزهای پاکیزه را حلال و چیزهای ناپاک را بر ایشان حرام می‌گرداند و از [دوش] آنان قید و بندهایی را که بر ایشان بوده است برمی‌دارد. پس کسانی که به او ایمان آوردند و بزرگش داشتند و یاری‌اش کردند و نوری را که با او نازل شده است پیروی کردند، آنان همان رستگارانند).

این دو آیه نشان دهنده‌ی این است که پیامبر ﷺ در تورات و انجیل یاد شده است، هرچند یهودیان و نصرانیان آن را انکار کنند، زیرا سخن الله متعال بهترین و راست‌ترین سخن است.

از جمله نشانه‌هایی که در کتب گذشته آمده است:

اولاً: در تورات، سفر تثنیه، اصحاب هجدهم، بخش‌های ۱۸ و ۱۹ آمده است: **ای موسی من برای بنی اسرائیل پیامبری از برادرانشان خواهم گذاشت که سخن خود را در [دهان] او می‌گذارم و به آنان چیزهایی خواهد گفت که من او را امر کرده‌ام و هر کس سخن آن پیامبر - که به نام من سخن می‌گوید - را نپذیرد از او و قبیله‌اش انتقام خواهم گرفت این نص هم اکنون نیز در کتاب‌های آنان موجود است. اینجا که می‌گوید: از برادرانشان، اگر منظورش از بنی اسرائیل بود می‌گفت: از خودشان، اما گفت: از برادرانشان یعنی فرزندان اسماعیل.**

ثانیاً: در انجیل یوحنا، اصحاب شانزدهم، بخش‌های ۱۶ و ۱۷ آمده است: **برای شما بهتر است که من به راه افتم، چرا که اگر نروم، فارقلیط نخواهد آمد چرا که هرگاه او بیاید جهان را برای گناه تنبیه خواهد کرد و من سخن بسیار دارم که می‌خواهم آن را بگویم اما شما تحمل آن را نخواهید داشت، اما هنگامی که روح حق بیاید، اوست آنکه شما را به سوی همه‌ی حق هدایت خواهد کرد زیرا از نزد خود سخن نمی‌گوید بلکه بر اساس آنچه شنیده سخن می‌گوید و شما را از هر چه خواهد آمد باخبر می‌سازد و این وصف تنها بر پیامبر ﷺ منطبق است.**

ثالثاً: ابن قیم رحمه الله می‌گوید: در تورات در سفر پنجم می‌گوید: **خداوند از سینا آمد و از ساعیر متجلی شد و از کوه‌های فاران ظاهر گردید که گروه‌هایی از پکان در سمت راستش بودند که این سه بشارت را در خود دارد: پیامبری موسی و عیسی و محمد ﷺ. آمدن وی از سینا که همان کوهی است که خداوند بر آن با موسی سخن گفت، خبر از نبوت اوست و متجلی شدنش از ساعیر که محل ظهور مسیح در بیت المقدس است و ساعیر روستایی است که تا امروز مشهور است، و این بشارت به نبوت مسیح است.**

و **فاران** همان مکه است. الله سبحانه و تعالی نبوت موسی را به آمدن صبح تشبیه نمود و نبوت مسیح با روشنایی و نورش پس از آن قرار دارد و پیامبری خاتم الانبیاء به هنگام بلند شدن خورشید و آشکار شدن نور آن در آفاق است، و دقیقاً همانطور شد که وی سبحانه و تعالی خبر داده است، چرا که الله سبحانه و تعالی نبوت موسی را در شب کفر آشکار نمود و با نبوت او فجر آن را نورانی نمود و با نبوت مسیح بر روشنایی آن افزود و با نبوت محمد ﷺ آن روشنایی را کامل و فراگیر نمود و در همه‌ی زمین گستراند. ذکر این سه نبوت که در این بشارت آمده همانند ذکر آن در آغاز سوره‌ی تین است: **وَالزَّيْتُونِ (۱) وَطُورِ سِينِينَ (۲) وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ [تین/ ۱-۲]** (سوگند به انجیر و زیتون (۱) و طور سینا (۲) و این شهر امن) «مراجعه نمایید به: هدایة الحیاری (۱۱۰). بخشی که ابن قیم یاد کرده در عهد قدیم (تورات) سفر تثنیه اصحاب ۲۳ بخش اول است.

رابعاً: شیخ عبدالمجید الزندانى در کتاب خود **البشارات بمحمد ﷺ فى الكتب السماوية السابقة** می‌گوید: در باب ۲۲ انجیل برنابا آمده است: **و این خواهد ماند تا آنکه محمد پیامبر خدا بیاید. کسی که هرگاه بیاید این فریب را برای کسانی که به شریعت الله ایمان دارند آشکار خواهد ساخت و در سفر اشعیا آمده است: ای محمد، من تو را محمد نامیده‌ام ای قدوس پروردگار، اسم تو از ابد موجود است و در سفر اشعیا آمده: و آنچه به او عطا کرده‌ام را به کس دیگری نخواهم داد؛ احمد**

که خداوند را ستایشی نو خواهد کرد که از بهترین سرزمین می‌آید، پس بندگان به واسطه‌ی آن شاد می‌شوند و در هر بلندی به توحید می‌گرایند و بزرگش می‌دارند.

علما جاهای بسیاری را ذکر کرده‌اند که در آن نام پیامبر ﷺ ذکر شده؛ گاه به اسم صریح و گاه با ذکر اوصافی که تنها بر ایشان ﷺ انطباق دارد.

اما متوجه این نکته باشید که کتاب‌های موجود در حال حاضر از جمله تورات و انجیل دچار تغییر بسیاری شده و بسیاری از مورخان غیر مسلمان نیز به این مساله اشاره کرده‌اند، اما با این حال بشارت آمدن رسول الله ﷺ را در تورات و انجیل می‌بینیم. چنان که شیخ رحمت الله هندی می‌گوید نصرانیان جاهایی را که توانسته‌اند تحریف کرده‌اند، به همین سبب برخی از علمای قدیم نصوصی را از تورات و انجیل ذکر می‌کنند که هم اکنون موجود نیست. اما هنوز مواضع بسیاری وجود دارد که بشارت به پیامبری رسول الله ﷺ و آمدن وی می‌دهد.

این را بدانید که هنگام مناقشه‌ی با نصرانیان باید به سلاح علم صحیح مجهز بود زیرا آنان هرچند دلیلی برای عقاید خود ندارند اما سعی می‌کنند با منتشر ساختن شبهه‌ها مردم را تسلیم اندیشه‌ی خود کنند و حق را بپوشانند، هر چند الله کامل کننده‌ی نور خود است حتی اگر کافران نپسندند.

از جمله کتاب‌های مفید در این زمینه، کتاب **إظهار الحق** اثر شیخ رحمت الله هندی و کتاب **هدایة الحیاری** نوشته‌ی ابن قیم، و پیش از آن کتاب **الجواب الصحیح** اثر شیخ الاسلام ابن تیمیه است.

والله اعلم.